„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Ner. 20. | Środa 23. Stycznia 1867. | Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 23. stycznia. Dzisiejsza „Gazeta Wiedeńska“ ogłasza pismo Cesarskie z dnia 21. b. m. uwalniające hr. Larischa z posady ministra finansów z nadaniem mu wielkiego krzyża orderu Leopolda. Sekretarz stanu Becke obejmuje tymczasowo ministeryum finansów.

Petersburg, 22. stycznia. Książe Gorczaków wydał notę okólną wraz z memorandum, w którem odpiera twierdzenia kuryi rzymskiej i dowodzi, że inicyatywa i odpowiedzialność co do zerwania stosunków między Rosyą a Rzymem, tudzież co do zniesienia konkordatu spada na stolicę apostolską.

Część nieurzędowa.

O ruchu wyborczym w kraju naszym podaje wczorajsza „Gazeta narodowa“ niektóre wiadomości. Według tych doniesień ruch ten w niektórych okolicach jest bardzo silny, w innych bardzo leniwy. Najżywszy ma być między wyborcami z własności większej w obwodzie Sanockim. Ścierają się tam dwa stronnictwa, z których jedno usiłuje przeprowadzić wybór obywatela ziemskiego, drugie zaś ile zdziałać można, popierać będzie kandydata z poza grona posiadaczy ziemskich. W Przemyskiem z własności większych miano się zgodzić na kandydatów: księcia Leona Sapiehę, Maurycego Kraińskiego i Sewera Smarzewskiego. W mieście Przemyślu wybrany ma być albo Dr. Wajgart tamtejszy adwokat albo Dr. Polański. W Samborskiem z trzech kandydatów poleconych dla własności większych przez komitet centralny pp. Henryk Janko i Bielski nie przyjęli kandydatury; w miejsce ich ma dwóch nowych stanąć, których nazwiska znane będą dopiero przy powtórnem zjeździe wyborców. W mieście Samborze dwóch jest kandydatów: były poseł Dr. Szemelowski i burmistrz tamtejszy p. Popiel. W obwodzie Lwowskim z własności większych postawiona jest jednogłośnie kandydatura p. Kornela Krzeczunowicza. W mieście Lwowie, według „Gazety nar.“ ruch wyborczy jest tylko formalnością, gdyż powszechnie wiadomo, że wybrani będą prawie jednogłośnie: Jego Exc. hr. Gołuchowski, Dr. Smolka, Dr. Ziemiałkowski i Dubs. Wezwano wprawdzie i innych kandydatów, ale to jedynie w celu wyświecenia dzisiejszej sytuacyi politycznej przez rozwijanie rozmaitych zdań. O przygotowaniach do wyborów w gminach wiejskich niepodaje „Gaz. nar.“ bliższych szczegółów, donosi tylko w ogólności, że w wielu okolicach bardzo skrzętnie agituje stronnictwo mniejszości sejmowej czyli tak zwana partya ruska, by przeprowadzić wybory po swojej myśli.

Niektóre dzienniki donosiły, iż minister spraw zewnętrznych baron Beust wystosował depesze do reprezentantów Austryi za granicą w przedmiocie zwołania nadzwyczajnej rady państwa, a dziennik jeden nadreński wysnuł ztąd wniosek, „że wewnętrzne sprawy Austryi wytoczyły się przed dwory zagraniczne.“ „Wiener Journal“ powiada na to: Jest zaiste w zwyczaju zawiadomienia dyplomatycznych reprezentantów Austryi za granicą o ważniejszych czynach rządu w sprawach wewnętrznych, dla wyjaśnienia im autentycznie stanowiska rządu w podobnych okolicznościach. Należy się żeby akredytowani reprezentanci nasi za granicą dokładnie byli poinformowani o postawie rządu w kwestyi konstytucyjnej, chociaż rozumie się samo przez się, iż podobne informacye nie mają na celu, wytoczenia wewnętrznych spraw Austryi przed zagraniczne dwory.“ Pomimo tego można się zgodzić na to, iż postępowanie w kwestyi konstytucyjnej, dowodzące jasno konstytucyjnego uczucia rządu, nie zostanie bez wpływu na zewnętrzne stosunki państwa. Minister kierujący zewnętrzną naszą polityką zaprzecza jak najwyraźniej błędnemu mniemaniu, jakoby polityka zewnętrzna w żadnym nie zostawała związku z wewnętrzną polityką, że może być zupełnie niezawisłą od szczęśliwego i spokojnego załatwienia stosunków wewnętrznych. Na znaczenie i stosunki Austryi do zagranicy wpływają głównie postęp jej w własnym kraju w duchu systemu konstytucyjnego. Między zewnętrzną a wewnętrzną polityką państwa egzystuje dziś związek większy niż kiedykolwiek, związek konieczny i starannie utrzymywany. Reprezentantom Austryi stawia się z pewnym zamiarem przed oczy, iż są reprezentami państwa przywiązanego do nowszego życia konstytucyjnego i mają oni zawsze urzędowną mieć wiadomość o postępie ich rządu w dziedzinie konstytucyjnej.“

Pragski dziennik „Politik“ krytykując programy mniemanych przywódców Niemców, a raczej brak wszelkiego u nich programu, powiada:

„Czyż jest drugi jaki naród w Austryi, któryby co dwa tygodnie inny program wywieszał, jak przywódcy niemieccy, którym znana nomenklatura nie wystarcza dla oznaczenia programem swego stronnictwa? Ta niepewność w poglądzie politycznym, to wieczne wahanie się między tem co jest prawem a tem co jest na czasie, pokazuje wyraźnie, iż nie mamy tu przed sobą stronnictwa politycznego. Panowie Kaisersfeld, Giskra, Herbst przyswajają sobie dziś taki, jutro inny program i dla tego dziś tak łatwo zrzekają się wczorajszego swego politycznego przekonania, ponieważ zawsze szukają środków, dróg i przymierzy mogących im zapewnić hegemonię nad innemi austryackiemi ludami, ponieważ postępowanie swe w obec Austryi czynią zawisłem od możności uciskania elementu sławiańskiego. Dopóki stronnictwo ich na podstawie niesprawiedliwych ordynacyi wyborczych w radzie państwa mogło mieć większość nad zachodniemi krajami, dopóty bardzo im się tam podobało, dziś im się tam już nie podoba, ponieważ sądzą, iż nie są pewni większości. Zastawianie się konstytucyonalizmem, wiernością konstytucyi, są to niezręczne wybiegi, ponieważ jednocześnie żądają żeby „ściślejszej“ radzie państwa nadane zostały atrybucye konstytucyi przeciwne. Dopóki frakcye te pod Szmerlingiem panowały, były „kitem“ Austryi, nazwali się Wielko-Austryakami, budowniczemi Austryi i t. p. Dziś ponieważ ustało niesprawiedliwe uznanie Węgrów jako w stanie zaoczności będących, sejmy ich i dzienniki grożą przedewszystkiem Prusami i Rosyą, zapowiadają rozpadnięcie się Austryi. Dopóki sądzili, iż traktowanie z Węgrami sami mają w ręce, potępiali węgierską konstytucyę, dziś ją chwalą, chcą albowiem podzielić dziedzictwo z Węgrami. Ta niestałość, ta chęć panowania da się może usprawiedliwić w obec tłumu niewykształconego, lecz stronnictwo takowe nie jest zdolne do rządu; przywódcy ich i owszem w posiadaniu władzy rządowej podobniby byli do dzieci, które z ogniem obchodzić się nie umią.“

W dniu 19. b. m. zebrali się znów w Berlinie na posiedzenie pełnomocnicy rządów związku północno-niemieckiego. Według „Kreuz-Zeitung“ szło podczas przerwy posiedzeń o przygotowanie propozycyi, od niektórych pełnomocnictw zrobionych, do ostatecznej redakcyi konstytucyi związkowej. „Możemy tylko powtórzyć,“ powiada dziennik powołany, „iż w ogóle wszyscy starają się o wzmocnienie podstawy związku północno-niemieckiego, i uważać to można za znak bardzo pocieszający, iż propozycye w tym kierunku wychodzą z samego łona państw związkowych.“ Na szczególne uwzględnienie powiada „Zeidler Correspondez“ zasługuje myśl ukonstytuowania izby wyższej dla ostatecznego parlamentu związkowego, która to izba prócz korporacyi i stowarzyszeń, któreby w niej reprezentowane były, nastręczyłaby dynastyom sposobność współdziałania przy prawodawstwie bądź osobiście, bądź przez delegowanych. Przy rozbiorze tej kwestyi sejm bądzie mógł dać dowód politycznej swej kwalifikacyi. Zmieniające się tak często stosunki obecnego czasu wymagają nie tylko silnego wzmocnienia wszystkich elementów konserwatywnych ale nawet i osobistego wystąpienia książąt.

Dziennik jeden szląski zaprzecza z resztą żeby ostateczna redakcya konstytucyi związkowej żadnym już trudnościom ulegać nie miała. Dotąd tylko propozycye niektórych grup w radzie ministrów rozbierane i rezultaty Królowi przez prezesa rady ministrów przedłożone zostały. „Jak daleko zaś sięgać będą koncesye rządu w sprawach wojskowej, pocztowej i podatkowej, dotąd zupełnie nie wiadomo. Przyjaciele rządu sądzą, iż rząd trzyma się systemu kwestyi otwartych, ponieważ sądzi, iż będzie miał za sobą centralizacyjną większość w senacie. Pełnomocnicy państw związkowych spostrzegli się na tej taktyce rządu i zrobiono formalny wniosek względem zaprowadzenia izby wyższej parlamentu. W wyższych kołach przemawiają za tem żądaniem szczególnie osoby, które z sympatyąmi swemi znajdują się w mniejszości w izbie panów.“

W izbie berlińskiej wniósł dnia 18go b. m. poseł z Wielkiego Księstwa Poznańskiego Waligórski następującą interpelacyę, która w poniedziałek (21go b. m.) przyjść miała pod rozprawy:

„Pozwalam sobie zapytać rząd Jego królew. Mości: Czy i jakie poczynił kroki lub poczynić zamyśla, aby osiągnąć od rosyjskiego rządu urządzenie stosunków granicznych z Królestwem Polskiem i Cesarstwem rosyjskiem, odpowiednie istniejącym zobowiązaniom międzynarodowym, niezaprzeczonej potrzebie W. Księstwa Poznańskiego i dwóch drugich prowincyi sąsiednich, jak niemniej wymaganiom postępu czasu, — aby wymódz na rządzie rosyjskim uchylenie w ostatnim czasie wydanych przepisów rozporządzeń, utrudniających stosunki handlowe oraz zaniechanie wszelkich innych prześladowań tutejszych obywateli.

Za powody podaję poszczególnie: 1) Ukaz z 30. listopada (12. grudnia) 1865, który, o ile wiadomo, bez poprzedniego porozumienia się z rządem pruskim, zmniejszył w sposób dla handlu bardzo dotkliwy liczbę celnych urzędów granicznych rosyjsko-polskich i ich atrybucye; jak niemniej z owym ukazem połączone rozporządzenie, że podróżującym za pruskiemi paszportami dozwolone jest tylko przejeżdżać granicę w miejscach, gdzie się pewne kategorye komór znajdują. 2) Pobór cła od flisów, żeglujących po rzekach w Królestwie Polskiem. 3) Pobór mostowego od flisów na Wiśle w Włocławku. 4) Podatek kahalny, ściągany na mocy rozporządzenia z 3. (15.) kwietnia 1837 przez gminy żydowskie dowolnie, z wszystkich nawet pobieżnie tylko bawiących w ich obrębie w interesach handlowych pruskich obywateli wyznania mojżeszowego. 5) W ostatnich czasach zdarzające się często bez wszelkiego powodu bezprawne aresztowanie i odstawianie do więzień rosyjskich podróżujących obywateli pruskich, opatrzonych w legalne paszporty. 6) Oddanie w ręce nawet najniższych władz policyjnych prawa wydalania dowolnego z Królestwa Polskiego i Cesarstwa rosyjskiego, bez podania powodu, pruskich obywateli opatrzonych w należyte dowody legitymacyjne.“

Donoszą z Sztutgardu, że wkrótce mają się tam zebrać pełnomocnicy południowych państw niemieckich dla obradowania nad uregulowaniem kwestyi wojskowej. Myśl ta miała być poruszoną najprzód w Mnichowie i jak się zdaje była bardzo dobrze przyjętą w Sztutgardzie. Spodziewać się należy, że i w Darmsztadzie podobnego doznała przyjęcia; tylko co do Badenu różnią się zdania. Rząd bawarski miał zakomunikować projekt bardzo podobny do systemu pruskiego, i ustanawia trzyletni czas służby, podczas gdy powszechnie mówiono o dwóch latach. Konferencya miała rozpocząć swoje prace już dnia 21. b. m. ale nastąpiła zwłoka. — Doniesienie to zgadza się zupełnie z programem, który Książe Hohenlohe rozwinął w izbie bawarskiej.

Z Anglii nadchodzą ciągle skargi na nadzwyczajnie ostrą i śnieżną zimę dokuczającą niezmiernie uboższej klasie mieszkańców. Liczne gromady robotników niemających zatrudnienia snują się żebrząc kawałka chleba po ulicach Londynu. Szkocya cała zasypana śniegiem; druty telegraficzne zawiane, na wielu drogach żelaznych komunikacya przerwana zupełnie. Ciągle nadchodzą doniesienia o nowych nieszczęsnych wypadkach na morzu. Wielki szwedzki statek „Superior“ rozbił się u wybrzeża Cornwalli, zginęło przytem ośmiu ludzi z kapitanem. Niedaleko wyspy Anglesea zatonął statek norwegski „Thomas Humphreys“ z kapitanem, sternikiem i 9 majtkami. Z Liwerpoolu

donoszą znowu o całym szeregu nieszczęsnych wypadków.

Dzienniki francuskie rozwodzą się obszernie o świetności i przepychu na pierwszym tegorocznym balu w Tuileryach danym dnia 16. b. m. Tymczasem miasto Paryż przez kilka dni ogromnemi zaspami śnieżnemi oddzielone od reszty świata. Komunikacye na kolejach żelaznych we Francyi prawie wszędzie z powodu śniegów przerwane. Zarząd pocztowy urządził tymczasowo komunikacyę pocztową za pomocą statków między Lugdunem a Avignonem gdyż komunikacya prawie na wszystkich stacyach kolei wiodącej z Lugdunu do morza śródziemnego ustała. „Monitor“ wylicza 15 departamentów w środkowej i południowej Francyi, w których musiano zupełnie wstrzymać ruch na kolejach żelaznych.

Do nowych przedsiębiorstw na wielkie rozmiary, które wystawa paryska wywołuje jak grzyby z ziemi, należy założenie kontoaru świata dla przedaży wyrobów stowarzyszeń rzemieślniczych: Idea ta wyszła od Louis Blanca. Ma się uformować spółka na akcye, z ograniczoną odpowiedzialnością, która zawiąże stosunki z odpowiedniemi stowarzyszeniami wszystkich miast europejskich. Wyroby francuskie wyprawiane być mają za granicę a zagraniczne do Francyi, tak iż każde stowarzyszenie może zażądać towarów swoich na powrót, jeżeli teżo wymagają potrzeby najbliższej jego klienteli. Fabrykanci mieliby tę korzyść, iż nie wiele towarów w domu trzymaćby potrzebowali. Takie przedsiębiorstwo weszło już w życie pod nazwą Societé des Docks du travail; z resztą idea ta będzie bliżej rozbierana na zebraniach robotników w czasie wystawy.

„France“ i „Memorial diplomatique“ zaprzeczają podanej przez „Temps“ wiadomości jakoby kilka mocarstw zagranicznych miały spowodować Portę do proponowania zwołania konferencyi. W obecnym stanie rzeczy konferencya byłaby niemożebną, ale mocarstwa które podpisały traktat paryski będą żądały od Porty rozmaitych reform dla Kandyi. Według „Liberté“ miano żądać dla Kandyi zupełnej autonomii a dla Serbii odwołania wojsk tureckich z twierdz. Co do tego ostatniego punktu „Memorial“ sądzi, że jest już w zasadzie rozstrzygnięty.

Według dziennika „Italie“ dom Langrand - Dumonceau złożył już kaucyę 8 milionów. Jeżeli prawo przyjęte zostanie przez izby, duchowieństwo będzie miało 20 dni czasu do oświadczenia swego zezwolenia. Dom Langrand hojnie będzie wynagrodzony za pracę sprzedania w dziesięciu latach wszystkich dóbr kościelnych we Włoszech i za wypłatę 600 milionów w przeciągu pięciu lat. Spółka dostaje 10procentową prowizyę, to jest zyska w 10. latach 60 milionów; te 60 milionów opędzi rząd z nadzwyczajnego podwyższenia tax, które wpłyną do kasy rządowej w skutek tak ogromnej sprzedaży; spodziewają się zyskać prócz tego jeszcze 50 do 60 milionów. Urządzenie całej tej operacyi zostawione jest przedsiębiercom; Scialoja chce się pozbyć całej rzeczy i tylko pieniądze zagarnąć. Z pomocą Ricasolego bronić będzie projektu w izbach według zasad Cavoura a „Gazetta di Milano“ podaje już cały tok jego rozumowania, z wszelkiem podobieństwem do prawdy. — Z magazynów wojskowych wysyłają bardzo wiele karabinów do granicznych fabryk, gwoli ich przerobienia.

Temi dniami Mantua ewakuowana będzie zupełnie przez Austryaków.

Rosya zrobiła akwizycyą nad Czarnem morzem, gdyż książę Mingrelii odstąpił jej prawo swe monarsze. Że zaś górzysty kraj jego, około 100 mil kwadratowych powierzchni mający, należy do owych stron Kaukazu, które od dawnego już czasu Rosyi się poddały, przeto zdaje się, obecne cesya praw monarszych jest tylko prostą formalnością prawną.

„Memorial“ dowiaduje się, że Cesarz Maxymilian opuścił Orizabę d. 20. z. m. i udał się do stolicy. „Patrie“ donosi, że Cesarz Maxymilian mianował ministrem wojny jenerała Blanca w miejsce jenerała Tavery, który ma objąć dowództwo nad wojskiem i operować w Chihuahua przeciw Juarystom. Wojska cesarskie wkrótce tak się wzmocnią, że będą mogły działać zaczepnie przeciw dysydentom w Oajace, Chihuahue i San Luis.

Kronika.

(Dyplom obywatelstwa honorowego) nadanego Jego Excel. c. k. Namiestnikowi hr. Gołuchowskiemu przez miasto Wieliczkę, odrobiony przez p. Zajączkowskiego, urzędnika magistratu krakowskiego, jest według „Czasu“ prawdziwem cackiem pędzla i pióra. U góry przedstawia w akwareli Wieliczkę; po bokach w udatnych arabeskach herb Wieliczki, orzeł z krzyżem na piersiach i młotkami w szponach; tudzież herb hr. Gołuchowskich Leliwa — po drugiej zaś stronie wyobrażenie górnika z XV. wieku.

(Konfiskata.) Nr. 4. Dziennika literackiego i politycznego z dnia 22go b. m. został skonfiskowany przez c. k. prokuratoryę państwa.

(Nieszczęsny wypadek.) W nocy z 20. na 21. b. m. straż policyjna postrzegła na placu Solskich we Lwowie człowieka nieznajomego, w ubogiem ubraniu już konającego. Odniesiono go do szpitalu, lecz w drodze umarł.

Jeden z oficerów tutejszego garnizonu spadł wczoraj z konia i złamał nogę.

(Lasy w dobrach należących do fundacyi hr. Skarbka) obejmują ogółem 56.049 morgów i dzielą się na 12 rewirów. Służba leśna składa się z 1 nadleśniczego, 7 leśniczych, 9 podleśniczych, 39 gajowych. Nadto odpowiednia liczba praktykantów znajduje tam umieszczenie.

(Kradzież.) Z tutejszego szpitalu Sióstr Miłosierdzia skradziono w nocy z 21. na 22. b. m. pewną ilość koców i bielizny.

(Złodzieje przytrzymani.) „Czas“ donosi, że dnia 21go wieczorem dwóch chłopaków kilkonastoletnich dobyło się z pomocą wytrychów do mieszkania dolnego przy ulicy szpitalnej pod l. 380 zajmowanego przez tandeciarza, lecz w pierwszej izbie pustej zostali przytrzymani przez mieszkańców, którzy posłali po straż policyjną i oddali w jej ręce młodych winowajców. Zanim straż nadeszła złodzieje usiłowali ujść oknem wychodzącym na ulicę, lecz przechodnie zwabieni hałasem domowników trzymali straż u okien.

(Wystawa paryska.) Na wystawę paryską nadchodzi wiele wspaniałych przedmiotów wykonanych z polecenia Cesarza, między temi „Missale Romanum“, arcydzieło nowoczesnego malarstwa miniaturowego, nadesłane przez cesarską akademię sztuk pięknych, i okno szklanne, sporządzone z polecenia Cesarza do grobu książąt Lotaryngskich w Nancy, przez zakład malowideł na szkle pod Geiling według wzorów Führicha, Schmidta i Kleina.

(Zmarli) świeżo we Francyi i prawie równocześnie dwaj ludzie, których nazwiska znane były całemu światu naukowemu i artystycznemu: Wiktor Cousin i Jan Dominik August Ingres, malarz. Pierwszy, syn zegarmistrza, urodzony w 1792 roku, był czas jakiś ministrem oświecenia za Ludwika Filipa (1840), będąc wprzód profesorem filozofii i pracując do końca niemal życia nad ulubioną sobie nauką. Niektóre z licznych jego dzieł, z których historya filozofii świeżo w nowem wydaniu wyszła w Paryżu, przetłómaczone były przez panią E. Ziemięcką, a teraz wyszedł świeżo u Natansona w Warszawie w dwóch tomach przekład historyi filozofii.

Malarz Ingres urodził się 1781 r. z ojca malarza i muzyka zarazem, który drugiej z tych sztuk chciał poświęcić syna. Widok obrazu Rafaela zdecydował młodziana na malarstwo, w którym mu jakiś czas przewodniczył David. W roku 1800 otrzymał Ingres drugą wielką nagrodę narodową za obraz zrobiony na zadanie klasyczne, a w rok potem nagrodę pierwszą. Przez 60 lat pracując jako malarz pozostawił po sobie wiele cennych płócien, których samo już wymienienie byłoby tu zbyt długie. Ostatniem jego dziełem znakomitszem był obraz przedstawiający „Źródło“.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W I. połowie b. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Jazłowiec		Budzanów		Kopyczyńce		Zaleszczyki		Mielnica	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	3	75	4	15	4	12	4	25	4	.
„ żyta	2	50	2	60	2	60	2	.	2	75
„ jęczmienia . . .	2		2	.	2	.	2	12	2	25
„ owsa	1	10	1	40	1	10	1	12	1	25
„ hreczki	2	75	2	80	2	60	1	1	2	50
„ kukurudzy . . .	2	50	2	80	2	40	3	.	3	15
„ ziemniaków . .	.	80	.	70	.	60	.	70	1	.
Cetnar siana	1	.	1	50	1	25	1	40	1	40
„ wełny . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu .	.	.	.	.	.	.	.	.	50	.
Sąg drzewa twardego	4	.	6	.	4	50	6	50	9	.
„ „ miękkiego	3	.	5	.	3	50	.	.	6	50
Funt mięsa wołowego	.	10	.	10	.	8	.	8	.	8
Mas okowity	.	50	.	58	.	45	.	36	.	70

Celem ułatwienia wywozu towarów austryackich do Mexyku, szef firmy wiedeńskiej braci Maurer przedsiębrał w styczniu z. r. podróż do Mexyku, z której niedawno powrócił i ma zamiar przedłożyć wiedeńskiej izbie handlowej dokładne sprawozdanie o rezultacie swoich zabiegów. Cesarz mexykański nadał order Guadalupy kilku przemysłowcom austryackim, którzy mieli udział w tem przedsięwzięciu, a mianowicie pp. Antoniemu Wiesenburg, Augustowi Klein i Henrykowi Maurer krzyże oficerskie, pp. Józefowi Schaller i Michałowi Tonet krzyże kawalerskie. Dekoracye zostały nadesłane do pana Maurer.

W miesiącu grudniu wypalono w 389 gorzelniach Galicyi wschodniej 5,651.358⁹/₁₀ stopni czyli 70.642 wiader okowity, a w 165 browarach wywarzono 36.253½ wiader piwa, z czego na sam Lwów przypada 7123 wiader.

Cukru wyrobiono w grudniu 1866 z buraków świeżych 53.816 cetn. o 21.492 cetn. więcej jak w tym samym miesiącu 1865 r.

Soli wywarzono w grudniu 1866 r. 57.931 cetn., sprzedano 61.801 cetn., w porównaniu z tym samym miesiącem 1865 r. produkcya była w r. 1866 mniejsza o 2069 cetn., sprzedano zaś o 4273 cetn. 10 % więcej jak w grudniu 1865.

(Koleje żelazne angielskie.) Przez czterdzieści jeden lat upłynionych, od chwili puszczenia na linię Stockson i Darlington pierwszego pociągu Stephensona, koleje żelazne połączonych królestw Wielkiej Brytanii pochłonęły 500 milionów szterlingów kapitału, a rozciągają się na więcej jak 14.000 mil angielskich.

W roku 1865, w którym zarząd handlowy ogłosił sprawozdanie, długość linii dróg żelaznych wynosiła 13.289 mil, z których więcej jak trzecią część zawierały linie o jednym szeregu, a resztę linie o dwóch szeregach szyn; okazało się zatem, że w przeciągu jednego roku przybyło 500 mil kolei żelaznej, a śmiało liczyć można jeszcze 1000 za dwa lata następne. Główne linie są już dziś skończone, i pozostają tylko do roboty połączenia.

W 1865 r. 3,448.500 pociągów osobowych, wiozących 251,862.715 pasażerów, przebiegło 71,206.818 mil; gdy tymczasem 2,108.198 pociągów towarowych przewiozło 15,179.000 koni, psów, bydła, 77,805.786 tonnów płodów kopalnianych i 36,787.638 tonnów rozmaitych towarów na przestrzeni 68,320.309 mil. Połączone pociągi osobowe i towarowe w dwunastu miesiącach przebiegły przestrzeń wynoszącą prawie półtora raza odległość ziemi od słońca.

Do tego wszystkiego potrzeba było 7414 lokomotyw, 17.997 wagonów osobowych, 233.260 towarowych i t. d., co razem z kosztem drogi żelaznej, administracyi, pensyi dla urzędników, z honoraryami dla prawników, z sumami wydanemi za szkody wynikające z wypadków na kolei, wynosi 17,211.000 funt. szterl.; dochodu zaś było za przewożenie pasażerów 16,572.000 funt. szterl., a za przewożenie towarów 19,318.000 funt. szterl., razem 35,890.000 funt. szterl., zatem przewyżka dochodu nad wydatki dla towarzystw wynosi około 18.679.000 funt. szterl. Ale jest jeszcze jeden wydatek, który tu zaliczyć potrzeba, wynosi on 333.533 funt. szterl. na wynagrodzenie (dwa razy większy jak w roku 1864) za wypadki śmierci 221 osób i rany zadane 1132 osobom.

Najpierwsza droga żelazna w królestwie Wielkiej Brytanii, tak pod względem długości jak i dochodu, jest z Londynu do North Western; ma ona długości prawie 274 mil, a przynosi rocznego dochodu 6,276.879 funt. szterl.

Ostatnia poczta.

Wiedeń, 22. stycznia. Jego Excelencya hr. Gołuchowski c. k. Namiestnik Galicyi przybył wczoraj wieczór do Wiednia i miał dziś posłuchanie u Najjaśniejszego Pana.

Peszt, 21. stycznia. Jutro rozpoczną się obrady komisyi petycyjnej. Komisya 67 prowadzić będzie obrady swoje za powrotem hr. Andrassy.

Berlin, 21. stycznia. Książę Ludwik Heski i księżna jego małżonka przybyli tu wczoraj, przyjmowani byli przez Królewicza następcę tronu na dworcu kolei żelaznej i odwiedzili potem Królową Augustę.

Królewicz następca tronu przyjmował wczoraj hr. Szweryna.

Meklenburg-Strelitz i Weimar donieśli o rozpisaniu wyborów do parlamentu na dzień 12. lutego.

„Börsen-Zeitung“ donosi, iż wkrótce znów nastąpi udzielenie exequatury konzulom austryackim; przerwane w czasie wojny.

*Paryż, 21. stycznia. Dzisiejszy „Monitor“ pisze: Rząd żywo pragnie przedłożyć ocenieniu wielkich ciał politycznych motywów, które zewnętrzną jego polityką kierowały.

Usunięcie adresu nie spoźni odnośnych wyjaśnień, rząd bowiem postanowił przyjąć od samego początku posiedzeń interpelacye względem spraw zewnętrznych.

Bukareszt, 21. stycznia. Książę Karol uda się dnia 27. b. m. w podróż do Multan.

Ministeryum sprawiedliwości postanowiło przenieść sąd najwyższej instancyi do Jass.

Nowy Jork, 19go stycznia. Według doniesień z Mexyku marszałek Bazaine pozwala oficerom francuskim wstąpić w służbę Cesarza Maxymiliana.

(Telegram „Czasu.“)

Paryż, 21. stycznia wieczór. „La France“ pisze: Rząd pracuje nad senatuskonsultem, którыby przyznał Senatowi atrybucye odpowiednie nowym reformom i większy udział w prawodawstwie. „L'Etendard“ pisze: Dekret cesarski z dnia 16. stycznia znosi nadzwyczajne pełnomocnictwo marszałka Bazaine naczelnego wodza wojsk w Mexyku.

TEATR.

Dziś (przed. niem.): **„Die schöne Galathea“**, opera komiczna w 1 akcie. **„Der Mentor“**, komedya w 1 akcie. **„Mein Album“**, komedya w 1 akcie. Pierwszy występ p. Elizy Pollandt i p. Ottona Meyer z Wiednia i p. Umlauf z Linzu.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 22. stycznia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324 38	— 3.1	86 0	zach. sł	pochm.
2. god po poł.	325 48	— 1.6	84.9	„ „	„
10. god. wiecz.	327.45	— 2.5	83.6	„ „	„

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 22. stycznia.

Hotel George: PP. Hr. Dzieduszycki Stan., z Gwoździca. — Swieżawski Alex., z Ułhówka.

Hotel europejski: Komar Tyt. i Nerunowicz Wł., z Uścia.

Hotel Langa: Winternie Adolf, c. k. kapitan, z Krakowa.

Hotel angielski: Ks. Poniński Adam, z Niżyniec. — Skulimowski Jul., z Dynisk.

Hotel krakowski: Giedroic Ged., z Martynowa starego.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 22. stycznia.

PP. Ebner Rud., c. k. przeł. powiatowy, do Przemyślan. — Bartsch Hen., c. k. rotmistrz, do Jas. — Rosenberg Her., adwokat, do Tarnowa. — Granowski Józef, do Muchnowa. — Torosiewicz Fran., do Hołhoczy. — Wachowicz Ign., do Zielony. — Wierzbicki Józef, do Brodów.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 22. stycznia.

		gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	6	18	6	25
Dukat cesarski	„	6	23	6	30
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	79	10	94
Rubel srebrny rosyjski	„	2	—	2	06
„ papierowy rosyjski	„	1	79	1	82
Talar pruski	„	1	96	1	98
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)		75	07	75	77
„ „ „ m. k. za 100 zł. (bez kuponów)		79	—	79	72
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)		67	—	67	75
5% Pożyczka narodowa (bez kuponów)		69	30	70	05
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		219	—	221	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		183	67	185	83

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19. stycznia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	70.—	70 25
od kwiet. do października po 5%	69.80	70 —
Pożyczka w srebrze 1864 (funt szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77.50	78.50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	81 —	81.50
Metaliki po 5%	58.25	58 35
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	139.—	139.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	137 —	137.50
Przez. do wyl. z r. 1854	75.50	76.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	85.30	85 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	93.25	93 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	76 40	76 60
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	84.—	84.50
Czech	88.—	88.50
Węgier	69 50	70.—
Galicyi	66.75	67.50
Siedmiogrodu	66.25	67.—
Bukowiny	65.25	65.75
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	93 50	94.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	723.—	725.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	159 —	159 20
Niż.-austr. tow. eskont. po 500 zł.	621.—	622.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	86.75	87 25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1595.—	1598.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	207.30	206 50
Połud. kolei państ.. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	205.25	205.75
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	134.—	134 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	219 25	219.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	184.50	185.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	476.—	478.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% (za 100 zł.)	93 60	93.80
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	74.50	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5^1/_2$%	87.50	88.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	104.50	105.50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	93 75	94.25
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.50	90.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	100.50	101.50

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	128.—	128 50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	88.—	88.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	113.—	114.—
„ „ po 50 zł. w. a.	49.50	50.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	24.—	25.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	95.—	100.—
Salma „ 40 „ „	30.—	31.—
Palfiego „ 40 „ „	26.—	27.—
Clarego „ 40 „ „	27.—	28.—
St. Genois „ 40 „ „	26.—	27.—
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	20.—	20.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.—	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	112.75	113.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	112.—	112.25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	112.20	112.40
Hamburg za 100 M. B.	99 25	99.50
Londyn za 10 ft. szt.	132.75	133.25
Paryż za 100 fr.	52.90	53.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.29	6.30
detto. pełnej wagi	6.29	6.30
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.63	10.64
Rosyjski imperyał	10.90	10.95
Talar związkowy	1.98	1.99
Srebro	131.75	132 —
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. $72^5/_{10}$c	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 22 stycznia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	58	25
5% pożyczka narodowa	69	90
Losy z 1860 roku	86	20
Akcye banku wiedeńskiego	727	—
„ „ kredytowego	161	40
Londyn, 10 funtów szterlingów	133	—
Srebro	131	65
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	28

DZIENNIK URZĘDOWY.

(113) **Edykt.** (1)

Nro. 3134. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem do publicznej podaje wiadomości, że w skutek prośby księcia Karola Jabłonowskiego kuratora zakładu Stanisława hr. Skarbka, w tutejszym sądzie krajowym publiczna licytacya dzierżawy należących do tegoż zakładu gruntów i pasz w Żydaczowie na czas od dnia 1. maja 1867 do ostatniego kwietnia 1873, na dniu 18. lutego 1867 o 10tej godzinie przed południem przedsięwziętą zostanie, że cenę wywołania rocznego czynszu dzierżawnego stanowić będzie summa 7000 zł. w. a., którą przed rozpoczęciem licytacyi każdy chęć kupienia mający jako wadyum kwotę 700 zł. w. a. złożyć będzie obowiązanym, że także pisemne oferty przyjmowane będą, że rada administracyjna rzeczonego zakładu zastrzegła sobie przyjęcie lub odrzucenie rezultatu przedsięwziąść się mającej licytacyi, nareszcie że bliższe warunki tej licytacyi w registraturze tego sądu, lub w centralnej administracyi zakładu hr. Skarbka w gmachu teatralnym, lub w miejscu, w Żydaczowie w zarządzie tychże dóbr, przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 17. stycznia 1867.

(123) **Edykt.** (1)

Nro. 3742. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy uwiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego p. Jana Kałmuckiego, iż uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 742 przeciw niemu na rzecz Mortka Ensler nakaz zapłaty na 1000 zł. w. a. z p. n. wydany i ustanowionemu kuratorowi p. adwokatowi Maramorcsz ze substytucyą p. adwokata Kwiatkowskiego doręczony został.

Stanisławów, dnia 16. stycznia 1867.

(128) **Edict.** (1)

Nro. 63211. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird öffentlich mittelst dieses Edictes kundgemacht, daß mit heutigem Beschluße z. Z. 63211 zur Hereinbringung der vom Leisor Belf gegen Hrn. Alexander Osmólski ersiegten Wechselsumme von 450 fl. öst. W. s. N. G. die schuldnerische Realitätshälfte unter Nr. $825^1/_4$ am 14. März 1867 und 18. April 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Executionswege öffentlich wird veräußert werden, daß zum Ausrufspreise der Schätzungswerth pr. 2434 fl. 81 kr. öst. W. und das Vadium auf 200 fl. öst. W. festgesetzt wurde.

Hievon werden die beiden Streittheile, dann die Hypothekargläubiger zu eigenen Handen, diejenigen aber, welche unbekannten Aufenthaltes sind, oder denen der gegenwärtige, so wie auch die künftigen diese Angelegenheit betreffenden Bescheide aus was immer für einem Grunde gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnten, oder welche nach dem 7. Mai 1866 in die Stadttafel gelangen sollten, durch den in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Minasiewicz mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Malinowski bestellten Curator und mittelst Edictes verständigt.

Lemberg, am 31. December 1866.

Edykt.

Nr. 63211. Ze strony c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że na zaspokojenie wywalczonej przez Lejzora Belf przeciw Alexandrowi Osmólskiemu sumy wexlowej 450 złr. w. a. tutejszosądową uchwałą z dnia dzisiejszego do L. 63211 dozwolono licytacyą publiczną połowy realności dłużnika pod L. $825^1/_4$ we Lwowie położonej, że do przedsięwzięcia tej licytacyi w tutejszym sądzie wyznaczono dwa termina na dzień 14. Marca i 18. kwietnia 1867 każdą razą o godzinie 10. przed południem, i że jako cenę wywołania ustanowiono cenę szacunkową tej połowy realności w kwocie 2434 złr 81 kr. w. a. jako wadium zaś ustanowiono kwotę 200 złr. w. a.

O tem zawiadamia się strony sporujące, wierzycieli hipotekarnych do rąk własnych, tych zaś którzy z życia i miejsca pobytu są nieznani, lub którym niniejsza, lub przyszłe uchwały ten przedmiot dotyczące, z jakiejkolwiek przyczyny albo za późno lub też wcale niemogłyby być doręczone, lub którzyby po 7. Maja 1866 do tabuli miejskiej weszli, przez kuratora w osobie p. adw. Minasiewicza z substytucyą p. adw. Malinowskiego i przez ten edykt się zawiadamia.

Lwów, 31. Grudnia 1866.

(130) **Edict.** (1)

Nro. 4608. Vom Stryjer k. k. Bezirksamte als Gericht werden die dem Namen, Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben nach Johann Dziegciowski durch dieses Edict aufgefordert, die zu ihren Gunsten auf der Realität der Eheleute Mendel und Rachel Axelrad sub HNr. 104 Stadt in Stryj, libr. dom. II., pag. 415, n. 8 on. über 50 Jahre haftende Forderung von 1200 flp. oder 300 fl. öst. W. binnen Einem Jahre, sechs Wochen und drei Tagen anzumelden und zu erweisen, widrigens ihnen das ewige Stillschweigen auferlegt und diese Forderung aus dem Lastenstande der Hypothekarrealität Nr. 140 in Stryj gelöscht werden wird.

Stryj, am 20. December 1866.

(132) **Concurs-Kundmachung.** (1)

Nro. 479. Zu besetzen ist: Eine Amtsofficialsstelle bei dem Hauptzollamte in Krakau, in der XIten Diätenclasse, mit dem Gehalte jährlicher 525 fl. und Cautionspflicht, — eventuell eine Assistentenstelle in der XII. Diätenclasse mit jährlichen 525 fl. bis 315 fl.

Gesuche sind für die Officialsstelle unter Nachweisung der Prüfung aus dem Zollverfahren und der Warenkunde, für beide Dienststellen mit dem Nachweis über die vollkommene Kenntniß der polnischen Sprache binnen drei Wochen bei der Finanz-Landes-Direction in Krakau einzubringen.

Krakau, am 17. Jänner 1867.

(124) **Edikt.** (1)

Nro. 703. Vom k. k. Kreisgerichte in Stanisławów wird dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Leizor Orancz bekannt gegeben, daß wider ihn unterm 15. Jänner 1867 z. Z. 703 die Zahlungsauflage wegen der Restwechselsumme von 200 fl. s. N. G. über Ansuchen der Chane Kletter erlassen und dem zum Curator bestellten Hrn. Landesadvocaten Dr. Bardasch zugestellt wurde.

Stanisławów, am 16. Jänner 1867.

(117) **Concurs-Ausschreibung.** (2)

Nro. 44-Praes. Eine Landesgerichts-Rathsstelle mit dem jährlichen Gehalte von 1890 fl. öst. W. und im Falle der graduellen Vorrückung mit dem jährlichen Gehalte von 1470 fl. öst. W., ist bei dem k. k. Landesgerichte zu besetzen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche binnen vier Wochen von der dritten Einschaltung dieses Aufrufes in die Lemberger Zeitung bei diesem Landesgerichts-Präsidium einzubringen.

Disponible Beamte haben nachzuweisen, in welcher Eigenschaft und seit wann sie in den Disponibilitätsstand versetzt würden und bei welcher Casse sie ihren Gehalt beziehen.

Vom k. k. Landesgerichts-Präsidium.

Czernowitz, am 17. Jänner 1867.

(103) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 3870. C. k. sąd powiatowy w Dobromilu zawiadamia niniejszem, że w skutek uchwały c. k. sądu obwodowego w Przemyślu z 9. sierpnia 1866 do liczby 11274 na zaspokojenie sumy wekslowej 200 zł. w. a. z odsetkami 6proc. od 13. stycznia 1863 bieżącemi, tudzież kosztów sądowych i egzekucyjnych, powodowi Janowi Mazurkiewiczowi w kwotach 9 zł. 36 cent., 4 zł. 62 cent., 4 zł. 2 cent., 14 zł. 92 cent. i 5 zł. 81 c. w. a. realność gruntowa pod Nr. 119 i 120 w Huczku położona, a do dłużników Antoniego i Eleonory Zerlak należąca, w trzech terminach, t. j. na dniu 29. stycznia 1867, 26. lutego 1867 i 22. Marca 1867 o 9tej zrana, a to na 1szym i 2gim terminie wyżej lub przynajmniej za cenę szacunkową 2422 zł. 80 cent. w. a., zaś na trzecim terminie i niżej tej ceny z tym dodatkiem zostanie sprzedaną, że resztę warunków można w registraturze tutejszo-sądowej przejrzeć.

Dobromil, dnia 14. grudnia 1866.

(107) **Obwieszczenie konkursu.** (2)

Nr. 33. W celu obsadzenia posady sekundaryusza przy Lwowskim zakładzie obłąkanych niniejszem konkurs rozpisuje sie.

Do tej posady, która na dwa lata użycza się przyłączone jest adjutum w rocznej kwocie 315 zł. wal. a., opalone pomieszkanie i 26 funtów świec łojowych.

Chcący otrzymać tę posadę, mają się wykazać dyplomem na stopień przynajmniej Dra. medyc. otrzymany na wszechnicy krajowej, znajomością języków krajowych i podania swoje do dyrekcyi szpitalu powszechnego do końca lutego 1867 roku wnieść.

Z dyrekcyi szpitalu powszechnego.

Lwów, dnia 16. stycznia 1867.

(106) **E d y k t.** (2)

Nr. 3397 ex 1866. C. k. urząd powiatowy w Dolinie jako sąd podaje do powszechnej wiadomości, że w skutek odezwy c, k. sądu obwodowego Stanisławowskiego z dnia 5. grudnia 1866 do l. 19137 grunt dłużnikowy Konradowi Petry własny „Dołha hora czyli „gniła Rudka" zwany, w Dolinie pod Nr. t. 1489 położony przestrzeni trzech i ćwierć morgów, na imię dłużnika w księgach gruntowych miasta Dolina Libr. haer. Tom. IV. pag. 226. up. 74. i Libr. Real. III. p. 1112. up. VII. intabulowany, w drodze przymusowej licytacyi w trzech terminach, t. j. na dniu 30. stycznia 1867, 7. lutego 1867 i 15. lutego 1867 przed południem w zabudowaniu sądowem, celem zaspokojenia wywalczonej przez Jossla Weitznera kwoty wekslowej 100 zł. w. a. z odsetkami po 6 od sta od 27. sierpnia 1864 i kosztami sądowemi 6 zł. 38 kr., 3 zł. 66 kr., 2 zł. 27 kr. i 5 zł. 44 kr. w. a. sprzedany będzie.

Cena wywołania jest wartość szacunkowa 146 zł. 25 kr. w. a.

Warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i dotyczące akta wolno jest w tutejszej registraturze przejrzeć.

Dolina, dnia 8. stycznia 1867.

(101) **E d i c t.** (2)

Nro. 18346. Vom k. k. Kreisgerichte zu Przemyśl wird hiemit dem Carl Koch, so wie dessen etwaigen Rechtsnehmern bekannt gemacht, daß die Stadtgemeinde Przemyśl am 29. December 1866 z. Z. 18346 gegen sie eine Klage wegen Extabulirung der Summe von 8195 fl. aus dem Lastenstande der sub Nro. 1 neu - 66 alt — in Przemyśl gelegenen Realität ausgetragen habe, daß darüber zur mündlichen Verhandlung der Termin auf den 12. März 1867, 10 Uhr Vormittags bestimmt wird, daß ihnen bei dem Umstande, als sie dem Leben und Wohnorte nach unbekannt sind, der Hr. Advocat Dr. Chamaydes mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Zezulka auf ihre Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben die Klage zugestellt wird und daß ihnen sonach obliege, entweder bei der obigen Tagsatzung persönlich zu erscheinen oder dem bestellten Curator die erforderlichen Rechtsbehelfe mitzutheilen oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und solchen dem Gerichte bekannt zu geben.

Przemyśl, am 31. December 1866.

E d y k t.

Nro. 18346. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem Karola Kocha, jakoteż możliwych prawonabywców jego, że gmina miasta Przemyśla na dniu 29. grudnia 1866 do l. 18346 przeciw nim pozew o wyekstabulowanie summy 8195 zł. ze stanu biernego realności pod l. k. 1 now. - 66 star. — w Przemyślu wytoczyła, że na pozew ten do ustnej rozprawy termin na dzień 12. marca 1867, 10tą godzinę przed południem wyznacza się, że im z powodu, iż z życia i z miejsca pobytu niewiadomemi są, kurator w osobie p. adwokata Dra. Chamaydesa z zastępstwem p. adwokata Dra. Zezulki ustanawia się, że temuż kuratorowi pozew doręcza się, i że tedy rzeczą ich będzie, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę udzielić, albo osobiście na powyższym terminie stanąć, lub też innego zastępcę wybrać i o tem sąd tutejszy zawiadomić.

Przemyśl, dnia 31. grudnia 1866.

(100) **E d y k t.** (2)

Nr. 15313. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu czyni wiadomo, iż w skutek prośby Maryi Strusińskiej przeciw Grzegorzowi Strusińskiemu z życia i miejsca niewiadomemu, o uznanie Grzegorza Strusińskiego za zmarłego, a związek jego małżeński z proszącą za rozwiązany, temu niewiadomemu Grzegorzowi Strusińskiemu pan adwokat Dr. Mochnacki za kuratora ustanowiony został.

Zawzywa się więc tego nieprzytomnego z dołączeniem, iż jeżeli w ciągu jednego roku, od dnia trzeciego umieszczenia edyktu w Gazecie licząc, się nie zgłosi, lub tutejszy sąd innym sposobem o jego zgonie się nie dowie, tedy na powtórne żądanie z życia i miejsca pobytu niewiadomego małżonki Maryi Strusińskiej i po odbytej rozprawie za zmarłego sądownie uznanym zostanie.

Przemyśl, dnia 5. grudnia 1866.

(97) **E d y k t.** (2)

Nro. 2169-Civ. C. k. urząd powiatowy jako sąd w Jaworowie czyni wiadomo, że na dniu 23. maja 1866 zmarł w Jaworowie Krzysztof Kachel bez testamentu.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu powołanej do tego spadku Wandy Pauliny dw. im. Wilczkowskiej wiadome nie jest, zatem wzywa niniejszem takową, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego licząc w tym sądzie się zgłosiła i oświadczenie swoje do przyjęcia tego spadku wniosła, w przeciwnym bowiem razie spadek ten będzie pertraktowany z dziedzicami którzy się do przyjęcia takowego oświadczyli — tudzież z kuratorem p. Franciszkiem Łazowskim dla niej ustanowionym.

Od c. k. urzędu powiatowego jako sądu.

Jaworów, dnia 24. grudnia 1866.

(104) **E d y k t.** (2)

Nro. 6707. C. k. sąd powiatowy dla miasta Stanisławowa wydzielony z miejsca pobytu niewiadomego Antoniego Kertha uwiadamia, ażeby do spadku po ś. p. Janie Filipie dw. im. Kerth w ciągu jednego roku od dnia dzisiejszego tem pewniej się zgłosił, inaczej pertraktacya tylko ze spadkobiercami deklarowanemi i z kuratorem dla niego w osobie p. adwokata Kwiatkowskiego ustanowionym przeprowadzona zostanie.

Stanisławów, dnia 15. grudnia 1866.

(122) **E d y k t.** (2)

Nr. 18182. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem p. Aleksandra Józefa dw. imion Hunglingera, że Wilhelm Poźniak przeciw niemu jako spadkobiercy ś. p. Franciszka Hunglingera dnia 7. września 1866 do liczb. 13140 pozew o extabulacyę połowy sumy 193 zł. 20 kr. m. k. z procentami dla ś. p. Franciszka Hunglingera, intabulowanej, ze stanu biernego połowy dóbr Nowotaniec z przyległościami Nagorzany i Nadolany wytoczył, że na pozew ten termin do ustnej rozprawy na dzień 4. grudnia 1866 wyznaczony a później na 29. stycznia 1867 odroczonym został, że z przyczyny, iż miejsce pobytu jego niewiadomem jest, jemu kurator w osobie p. adwokata krajowego Dra. Chamaidesa z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Mochnackiego ustanawia sie, że temuż kuratorowi pozew wraz z załączeniami, tudzież uchwała z dnia 19. września 1866 l. 13141, niemniej równocześnie na termin 29. stycznia 1867 doręcza się, i że tedy rzeczą jego jest, albo należytą informacyę ustanowionemu kuratorowi udzielić lub innego zastępcę sobie wybrać i o tem tutejszy sąd zawiadomić lub też osobiście na przyszłym terminie stanąć.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 31. grudnia 1866.

(105) **E d i c t.** (2)

Nro. 4787. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird bekannt gemacht, es sei vom Złoczower k. k. Kreisgerichte als Concurs-Instanz mit dem Beschluße vom 9. Mai 1866 Z. 1444 die öffentliche Feilbietung der zur Concursmasse des Hersch Reichs Nachfolger gehörigen Realität sub Nro. tab. 1099 und der Realitätshälfte sub Nro. 1070 in Brody über Antrag des Concursmasse-Verwalters Hrn. Advocaten Dr. Landau im Zwecke der Realisirung des Concursmasse-Vermögens bewilliget und von diesem k. k. Bezirksgerichte als Realinstanz zur Vornahme dieser Feilbietung zwei Termine, und zwar auf den 2. April 1867 und auf den 2. Mai 1867, jedesmal um 9 Uhr Vormittags im Gerichts-Bureau Nr. 2 angeordnet worden.

Die ausgebotenen Realitäten werden bei diesen beiden Terminen nicht unter dem Schätzwerthe hintangegeben werden.

Die Licitationsbedigungen, der Schätzungsact und der Grundbuchsstand können bei diesem Gerichte eingesehen werden.

Zugleich werden alle diejenigen, welche, ungeachtet ihnen keine besondere Verständigung von der Feilbiethungsbewilligung zugekommen ist, dennoch ein Hypothekarrecht auf diese Realitäten erworben zu haben glauben, aufgefordert, dasselbe so gewiß bei diesem k. k. Bezirksgerichte anzumelden, widrigens sie es sich selbst zuzuschreiben haben werden, wenn die Kaufschillingsvertheilung ohne ihre Beziehung vorgenommen, und sie dadurch, so weit der Kaufschilling durch dieselbe erschöpft werden sollte, ausgeschlossen würden.

Brody, am 8. Jänner 1867.

(121) **E d i c t.** (2)

Nro. 4787. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird bekannt gemacht, daß aus Anlaß der über Antrag des Hrn. Advocaten Dr. Landau als Verwalter der zur Concursmasse des Hersch Reichs Nachfolger rücksichtlich des G. W. Cohn und der Golde Ahronsohn gehörigen Realitäten sub Nr. 1099 u. 1070 in Brody zur Realisirung des Concursmasse-Vermögens vom Złoczower k. k. Kreisgerichte mit dem Beschluße vom 9. Mai 1866 Z. 1444 bewilligten und vom gefertigten k. k. Gerichte als Realinstanz ausgeschriebenen öffentlichen Feilbietung der obbezeichneten Realitäten, den Hypothekargläubigern Hersch Reich und im Falle seines Ablebens seinen dem Namen und dem Wohnorte nach unbekannten Erben, zur Annahme der Feilbietungsverordnung und zur Wahrung ihrer weiteren Rechte, der h. o. Hr. Advocat Dr. Ornstein zum Curator bestellt worden sei.

Die Genanten werden aufgefordert, zur Wahrung ihrer Rechte im Gerichtsorte einen Bevollmächtigten zu bestellen, und denselben hiergerichts anzuzeigen, widrigenfalls alle weiteren Zustellungen an den bestellten Curator geschehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 8. Jänner 1867.

(109) **Ogłoszenie konkursu.** (2)

Nr. 173. Na posadę prowizorycznego woźnego kancelaryi Wydziału krajowego o rocznej płacy 300 zł. i 50 zł. na przepisany ubior ogłasza się niniejszem konkurs.

Ubiegający sie o tę posadę mają się wywieść, iż ukończyli 18. rok życia a nie przekroczyli lat 40. i złożyć dowody nieposzlakowanego życia, jakoteż znajomości czytania, pisania i rachowania.

Podanie należy wnieść do Wydziału krajowego najdalej do 15. lutego 1867 roku.

Z rady Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego księstwa krakowskiego.

We Lwowie, dnia 15. stycznia 1867.

(116) **E d i k t.** (2)

Nr. 184. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekant gemacht, daß es von der mit hiergerichtlichem Beschluße vom 21. November 1866 Zahl 18404 bewilligten executiven Feilbietung des Gutes Stecowa sein Abkommen habe.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanislau, am 9. Jänner 1867.

(102) **Kundmachung.** (3)

Nr. 896. Die k. k. schlesische Landesregierung hat mit Erlaß vom 2ten d. M. Z. 2 aus Anlaß des Ausbruches der Rinderpest in einem Orte des Teschner Kreises, das Abhalten der Viehmärkte im ganzen Lande bis auf Weiteres eingestellt.

Das dortige Verbot bezüglich des Eintriebes von Hornvieh und der Einfuhr von rohen Hornviehproducten aus Mähren, Ungarn und Galizien nach Schlesien bleibt in vollster Wirksamkeit.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 13. Jänner 1867.

(99) **E d y k t.** (3)

Nr. 59976. Lwowski c. k. sąd krajowy jako handlowy zawiadamia niniejszym edyktem pana Ignacego Kalicińskiego jako z miejsca pobytu niewiadomego, że celem doręczenia nakazu płatniczego przeciw niemu w skutek prośby Samuela Riss pod dniem 8go sierpnia 1866 l. 43358 o 761 zł. wal. austr. z p. n. wydanego postanawia się kuratora w osobie pana adwokata Dra. Malinowskiego w zastępstwie p. adwokata Dra. Gnoińskiego na jego stratę i koszta i temuż powyższy nakaz płatniczy doręcza sie.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 27. grudnia 1866.

(108) **Kundmachung.**

Nr. 1568. Die königl. preußische Regierung zu Oppeln hat unter dem 5ten d. M. aus Anlaß des Herrschens der Rinderpest in mehreren den Regierungsbezirk begrenzenden kai. österr. und russischen Provinzen den §. 3 der preußischen Verordnung vom 27ten März 1836 für den Grenzverkehr in sämmtlichen Grenzkreisen des Bezirkes in Kraft gesetzt, so daß derselbe zur Zeit auf den Grenzverkehr in den Kreisen Beuthen, Pless, Rybnik, Ratibor, Leobschütz, Neustadt, Meisse, Creuzberg, Rosenberg und Lublinitz Anwendung findet.

Hiernach wird bestimmt:

1. Hornvieh, Schafe, Schweine, Ziegen, Hunde und Federvieh, frische Rinder- und andere Thierhäute, Hörner und ungeschmolzenes Talg, ferner Rindfleisch, Dünger, Rauchfutter und gebrauchte Stallgeräthe jeder Art, dürfen weder aus dem Königreiche Polen, noch aus den k. k. österr. Staaten über die Grenzen der vorerwähnten Kreise Beuthen, Pless, Rybnik, Ratibor, Leobschütz, Neustadt, Meusse, Creuzberg, Rosenberg und Lublinitz zugelassen werden.

2. auch unbearbeitete Wolle, trockene Häute und thierische Haare (excl. Borsten) sind zurückzuweisen, wenn Gründe zu der Annahme vorhanden sind, daß solche aus infizirten Orten herstammen, auch sind

3. nur solche Personen ohne Weiteres einzulassen, von welchen nach den Umständen anzunehmen ist, daß sie entweder in gar keinem inficirten Orte gewesen, oder doch daselbst mit dem inficirten Rindviehe nicht in unmittelbarer Berührung gekommen sind. Alle Personen dagegen, bei denen nach ihren Verhältnissen die Beschäftigung und der Verkehr mit Rindvieh vorauszusetzen ist, z. B. Vieh- und Federhändler, Fleischer, Gerber, Abdecker werden zurückgewiesen, oder müssen sich, wenn sehr erhebliche Gründe für die Zulassung sprechen, zuverdörst, einer sorgfältigen unter polizeilicher Aufsicht vorzunehmender Reinigung unterwerfen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 13. Jänner 1867.

(129)

Kundmachung.

Nro. 2341. Das k. k. Staatsministerium hat im Einvernehmen mit dem k. k. Kriegsministerium auf Grundlage der mit der kais. Verordnung vom 28ten Dezember 1866, Nr. 2 R. G. ex 1867, über die Aenderungen in dem Heeres-Ergänzungs-Gesetze vom 29. September 1858, R. G. B. Nr. 167, a. g. ertheilten Ermächtigung zum Behufe der zunächst nöthigen Vorkehrungen bei der Ausführung der im Zuge stehenden heurigen Heeres-Ergänzung (unter Vorbehalt ehestens erfolgender weiterer Weisungen mit dem h. Erlasse vom 9. Jänner 1867 Z. 429-57 Nachstehendes angeordnet:

1. Zu dieser Heeres-Ergänzung sind nunmehr nur die im Jahre 1846, 1845 und 1844 geborenen jungen Männer berufen, die in Folge h. Verordnung des k. k. Staatsministeriums vom 9. October 1866 Z. 17183 mit dem Statthaltereierlasse vom 21. October 1866 Z. 51223 weiters aufgerufenen zwei Altersclassen, nämlich die in den Jahren 1843 und 1842 Geborenen sind zu dieser Heeres-Ergänzung nicht weiter mehr berufen, und überhaupt nicht mehr zum Heeresdienste stellungspflichtig, den Fall ausgenommen, wenn ein Stellungspflichtiger aus diesen zwei Altersclassen sich einer Einreihung in das Heer gesetzwidrig bisher entzogen haben sollte, in welch' letzterem Falle auch die in den früheren Jahren bis zum Jahre 1832 einschließig Geborenen nach §. 45 des Heeres-Ergänzungs-Gesetzes vom 29. September 1858 der Stellung zu unterziehen sind.

2. Die Befreiungen von der Pflicht zum Eintritte in das Heer, welche sich auf die §§. 18 bis einschließig 21 zu 18 des Heeres-Ergänzungs-Gesetzes gründen, so wie die sich auf selbe beziehenden Befreiungen bezüglich Beurlaubungen nach den in der Sammlung der Nachtragsverordnungen, Abtheilung I. Nr. 14, 15, 16, 17, 18 und 19 vorkommenden a. h. Entschließungen vom 18ten April 1859, 8. Jänner 1860, 16. November 1860, 6. December 1860, 26. Jänner 1861 und kais. Verordnung vom 23. December 1858 (R. G. B. Nr. 242), betreffend die Beamten der a. h. Privat-, Familien- und Avitical-Fondsgüter, die Finanzwach-Individuen, die öffentlichen und ordentlichen Schüler der höheren technischen Lehranstalten zu Wien, Prag, Lemberg, Brünn, Ofen und Gratz, der Schüler des Obergymnasiums in einem bischöflichen Knaben-Seminar oder Gymnasium, die Zöglinge der k. k. Akademie der bildenden Künste zu Wien, und die aus dem Auslande einwandernden Ansiedler in Ungarn, Croatien, Slavonien, serbischen Wojewodschaft und Siebenbürgen, haben schon für diese Heeres-Ergänzung in allen Fällen aufzuhören, wenn die von der betreffenden Bezirksbehörde gemäß §. 26 des H. E. G. bereits angenommenen Bezeichnung als befreit am Tage des Einlangens der kais. Verordnung vom 28. December 1866 im Reichsgesetzblatte bei dieser Behörde der im §. 28 des H. E. G. vorgeschriebenen Erfordernisse zur rechtskräftigen Wirksamkeit einer Militärbefreiung noch nicht erlangt hat.

3. Um jedoch die Familienverhältnisse jener zu berücksichtigen, welche nach den im vorstehenden Punkte bezogenen gesetzlichen Bestimmungen von der Pflicht zum Eintritte in das Heer befreit waren, nach der dermal in Kraft stehenden a. h. Anordnung es nicht mehr sind, wird ihnen die bisher genossene Befreiung auch unter der Wirksamkeit der neuen Vorschrift in dem Falle ferner belassen, wenn sie sich vor dem in dem vorstehenden Punkte bemerkten Tage verehelicht haben, und ihre Gattin oder ein Kind am Leben ist, dabei stets vorausgesetzt, daß sie überhaupt die Erfüllung jener Bedingungen nachweisen, von denen nach den bisher bestandenen Vorschriften die Anerkennung des Befreiungstitels abhängig war.

4. Ansprüche auf Militairbefreiung nach dem Punkte 19 im §. 21 des H. E. G. sind nunmehr nach Maßgabe der Bestimmungen des §. 13 dieses Gesetzes und der a. h. Entschließung vom 6. Oktober 1860 (Nachtragsverordnungen Abth. I. Nr. 9) zu behandeln, wobei aber genaue Rücksicht darauf zu nehmen ist, daß von dem Bewerber um seine Befreiung die Erhaltung seiner Eltern, Großeltern oder Geschwister auch wirklich abhängen muß, und daß sonach, wenn die Wirthschaft auch ohne den Bewerber um die Befreiung durch gedungene Hilfsarbeiter oder durch Verpachtung betrieben, und sonach die Eltern, Großeltern oder Geschwister auf diesem Wege erhalten können, die Befreiung nicht zu bewilligen ist.

5. Da bisher eine Befreiung aus dem Titel der Verehelichung nach Punkt 4 und §. 13 des H. E. G. den in der 1. und 2. Altersclasse Stehenden nicht ertheilt werden dürfte, nunmehr aber auch eine solche Befreiung den in der dritten Altersclasse Stehenden nicht mehr bewilliget werden kann, so entfällt der bemerkte Befreiungstitel ganz, es sei denn, daß die Erfüllung der übrigen Bedürfnisse vorausgesetzt, die Ehe etwa noch vor dem im zweiten Punkte dieses Erlasses bemerkten Tage von einem dermal in der dritten Altersclasse stehenden jungen Mann geschlossen worden sein sollte.

6. Die bis zu dem im 2. Punkte dieses Erlasses bezeichneten Tage vorschriftsmäßig erfolgten Erläge der Taxe zur Befreiung von der Pflicht zum Eintritte in das Heer oder zur Entlassung aus demselben haben die in den §§. 3 und 9 der Stellvertretungsvorschrift vom 21. Februar 1856 bestimmte Wirksamkeit, daß derjenige, für welchen diese Taxe erlegt wurde, von jedem Militairdienste, sonach dermal von dem sechsjährigen Liniendienste und der weiteren sechsjährigen Reserveverpflichtung ganz und für immer enthoben ist.

7. Für diejenigen, denen zur Militairbefreiung oder zur Entlassung aus dem Militär vor dem im 2. Punkte dieses Erlaßes erwähnten Tage die Bewilligung zum Erlage der Taxe bereits ertheilt wurde, hat diese Bewilligung auch in dem Falle in Wirksamkeit zu bleiben, wenn die Befreiung oder Entlassung an diesem Tage noch nicht durchgeführt worden sein sollte, jedoch unter der Bedingung, daß der Erlag der Taxe noch innerhalb der für denselben festgesetzten Frist erfolgt.

8. Eine Militär-Entlassung aus dem Titel des §. 21 zu 18 (§. 42 zu d.) des H. E. G. findet nicht mehr statt, und es sind jene Soldaten, welche in die im Punkte 9 zu g. der kais. Verordnung bezeichneten Verhältnisse gelangen, wenn sie in der Locodienstleistung stehen, auf das nach den bisherigen Vorschriften behandelte Einschreiten nunmehr dauernd zu beurlauben.

9. Jene, welche auf der Grundlage des Punktes 7 der kais. Verordnung in Absicht auf die Erlangung der Begünstigung des einjährigen Dienstes bei der Fahne und der Berücksichtigung bei Ernennungen zu Reserve-Officieren freiwillig in das Heer eintreten, müssen den im §. 2 des H. E. G. und bezüglich den in den Punkten 1 und 7 der kais. Verordnung festgesetzten Bedingungen entsprechen, sie dürfen nur auf die gesetzliche Linien- und Reservepflicht (Punkt 4 der kais. Verordnung) und nur für die Infanterie, die Jäger und die Cavallerie assentirt werden.

Zur Prüfung der Qualification des Bewerbers um die erwähnte Begünstigung ist blos der Commandant desjenigen Truppenkörpers berechtiget, zu dem der Eintritt erfolgt.

Bei der mündlichen oder schriftlichen Anmeldung sind beizubringen:

a) der Nachweis über das Lebensalter;
b) die zustimmende Erklärung des Vaters oder Vormundes;
c) die Zeugnisse über die zurückgelegten Studien, endlich
d) im Falle der Eintritt nicht unmittelbar nach Vollendung der Studien angesucht wird, auch ein behördliches Sittenzeugniß.

Indem diese Bestimmungen unter Einem den Unterbehörden zur Richtschnur bekannt gegeben werden, werden solche hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 18. Jänner 1867.

Obwieszczenie.

(2)

Nr. 2341. Na zasadzie udzielonego najłaskawiej roporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1866 r. (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1867) właściwym władzom centralnym upoważnienia, do wydania odpowiednich przepisów w celu przeprowadzenia zmian w prawie o uzupełnieniu wojska z dnia 29. września 1858 r. (Dz. ust. p. Nr. 167), tudzież do wydania ustawy przechodniej do nowych przepisów, ministeryum stanu po zniesieniu się z ministerstwem wojny, w celu przeprowadzenia najpotrzebniejszych zarządzeń do wykonania mającego obecnie nastąpić uzupełnienia wojska, zachowując sobie niezwłoczne wydanie dalszych rozporządzeń, postanawia co następuje:

1. Do terazniejszego uzupełnienia wojska, mają być tylko w latach 1846, 1845 i 1844 urodzeni mężczyzni powołani; powołane w myśl rozporządzenia ministeryalnego z d. 9. październ. 1866 l. 17183 rozporządzeniem Namiestnictwa z d. 21. października 1866 l. 51223, dalsze dwie klasy wieku, to jest urodzeni w latach 1843 i 1842, nie mają być więcej do terazniejszego uzupełnienia wojska powołani, i nie będą więcej do stawienia się na plac poboru obowiązani, wyjąwszy, jeżeli popisowy z tych dwóch klas wieku usunął się nieprawnie od wstąpienia do armii, w którymto razie, nawet i ci z lat poprzedzających aż do roku 1832 włącznie, na zasadzie §. 45 prawa o uzupełnieniu wojska z dnia 29. września 1858 na plac poboru postawieni być mają.

2. Uwalniania od obowiązku służenia w armii, zasadzające się na przepisach §§. 18. aż do włącznie 21 punkt 18. prawa o uzupełnieuiu wojska, jak niemniej odnoszące się do tychże uwalniania lub urlopowania, na zasadzie najwyższych postanowień z 18. kwietnia 1859, 8. stycznia 1860. 16. listopada 1860, 6. grudnia 1860, 26 .stycznia 1861 i rozporządzenia cesarskiego z 23. grudnia 1858 (Dz. u. p. Nr. 242) co do urzędników na cesarskich dobrach prywatnych, familijnych i awitykalnych członków straży finans., publicznych i zwyczajnych uczniów wyższych instytutów technicznych w Wiedniu, Pradze, Lwowie, Bernie i Gracu, uczniów wyższego gimnazyum w seminaryum biskupiem lub gimnazyum wychowańców c. k. akademii sztuk pięknych w Wiedniu, tudzież z zagranicy przybyłych kolonistów osiadłych w Węgrzech, Kroacyi, Sławonii, województwie serbskiem i Siedmiogrodzie — zamieszczonych w zbiorze dodatkowych roporządzeń, (oddział I. Nr. 14, 15, 16, 17, 18 i 19) przyznawane, ustają we wszystkich przypadkach, a to już na terazniejsze uzupełnienie wojska, jeżeli przez właściwą władzę powiatową na zasadzie §. 26. prawa o uzupełn. wojsk. przedsięwzięte oznaczenie „uwolniony“ w dniu otrzymania przez też władzę cesarskiego rozporządzenia z dnia 28. grudnia 1866 roku w dzienniku praw państwa, nie posiadało przepisanych w §. 28. prawa o zupełnieniu wojska wymogów, do prawomocnego uwolnienia od wojska.

3. Aby jednakże stosunki familijne tych osób uwzględnić, które na zasadach prawnych, w poprzedzającym punkcie wymienionych, od obowiązku służenia wojskowo uwolnione były, obecnie zaś na podstawie najwyższego postanowienia, nie są od tego obowiązku wolne, będzie tymżo nawet podczas trwania nowych przepisów uwolnienie to pozostawione, jeżeli przed dniem w poprzednim punkcie wymienionym związki małżeńskie zawarli, a żona lub dziecko żyją, i jeżeli udowodnią, że dopełniają tych warunków, od których wedle dotychczasowych przepisów. przyznanie tytułu uwolniena zawisłem było.

4. Żądania o uwolnienie od wojska wedle punktu 19. w §. 21. prawa o uzupełnieniu wojska, mają być obecnie stosownie do przepisów §. 13. tegoż prawa, i najwyższego postanowienia z dnia 6go października 1860 r. (Rozporządzenie dodatkowe oddział I. Nr. 9.) traktowane, przyczem jednakże dokładnie zważać należy. aby od żądającego takiego uwolnienia, utrzymanie jego rodziców, dziadów lub rodzeństwa rzeczywiście zawisłem było, i aby wtedy, jeśli gospodarstwo nawet bez żądającego uwolnienia przez najętych pomocników, lub przez wydzierzawienie prowadzone być mogło, a przez to rodzice, dziadowie lub rodzeństwo na tej drodze utrzymać się byli w możności, na uwolnienie nie zezwalać.

5. Gdy dotąd uwolnienie, z tytułu zawarcia małżeństwa, wedle punktu 4go §. 13. praw o uzupełnieniu wojska, popisowym w pierwszej i drugiej klasie wieku będącym, udzielane być nie mogło, a tezaz uwolnienie takie nawet trzeciej klasie wieku się znajdującym, więcej udzielane być nie może, przeto ten tytuł uwolnienia, całkiem odpada, wyjątek zaś wtedy tylko nastąpi, jeźli przy wypełnieniu reszty przepisanych warunków, będący w klasie trzeciej wieku młodzieniec, jeszcze przed dniem w punkcie drugim niniejszego rozporządzenia wymienionym, małżeństwo zawarł.

6. Złożone aż po dzień w drugim punkcie niniejszego rozporządzenia wymieniony, taksy celem uwolnienia od obowiązku wstępowania do armii, lub w celu uwolnienia z tejże, mają, na zasadzie §§. 3. i 9. przepisu o zastępstwie z dnia 21. lutego 1856 ten skutek, iż ten, za którego taksa złożoną została, od wszelkiej służby wojskowej, a zatem od sześcioletniej służby w linii i dalszego obowiązku służenia lat sześć w rezerwie, zupełnie i na zawsze jest uwolnionym.

7. Dla tych, którym w celu uwolnienia od wojska lub uwolnienia już z armii, pozwolenie do złożenia taksy. przed dniem w punkcie drugim niniejszego rozporządzenia wymienionym, udzielonem zostało, zachowuje pozwolenie to nawet natenczas moc swoją, choćby uwolnienie od wojska lub z armii, jeszcze w dniu tym przeprowadzone nie było; z warunkiem jednak, iż złożenie taksy jeszcze w przepisanym do takiego złożenia terminie nastąpi.

8. Uwolnienie z armii z tytułu §. 21. punkt 18. (§. 42. lit. d,) prawa o uzupełnieniu wojska, więcej miejsca mieć nie może, żołnierze więc, którzy znajdują się w warunkach w punkcie 9. lit. g. cesarskiego rozporządzenia wyszczególnionych, a pełnią służbę miescową, mają być, w skutku podań wedle dotychczasowych przepisów traktować się winnych, stale urlopowani.

9. Ci, którzy na zasadzie punktu 7. cesarskiego rozporządzenia w celu otrzymania korzyści służenia jednego tylko roku pod chorągwią i uwzględnienia ich przy mianowaniu oficerami rezerwy, dobrowolnie do armii wstępują, winni są warunkom w §. 2. prawa o uzupełnieniu wojska, a względnie w punktach 1. i 7. cesarkiego rozporządzenia wymienionym, zadosyć uczynić. Takowi mają być tylko do prawem przepisanej służby liniowej i rezerwy (punkt 4. ces. rozporz.) i tylko do piechoty, strzelców i jazdy asenterowani.

Do zbadania kwalifikacyi starającego się o rzeczone korzyści, jest tylko komendant tego korpusu wojska uprawnionym, do którego starający się wstępuje.

Przy ustnem lub pisemnem zameldowaniu się, mają być następujące dowody przedłożone:

a) dowód wieku życia;
b) zezwalające oświadczenie ojca lub opiekuna,
c) świadectwa z ukończonych nauk, wreszcie
d) świadectwo moralności od władzy, jeżeli zgłaszający się, nie bezpośrednio po ukończeniu nauk, do wojska wstąpić zamierza.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 18. stycznia 1867.

(118) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 3710. C. k. urząd powiatowy jako sąd czyni niniejszem wiadomo, że w sprawie Altera Nagler jako prawonabywcy Paraski Ambrozijczuk przeciw Michałowi Danilejko względem resztki 42 zł. 8$^{1}/_{3}$ c. w. a. z p. n. przymusowa przedaż gospodarstwa w Horoszowie pod l. 70 położonego, dnia 16. kwietnia, a w razie nieudania się 14. maja i 28. maja 1867, każdą razą o godzinie 9tej z rana przedsięwziętą będzie.

Chęć kupienia mający winni 10% jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej w ilości 30 zł. 40 c. w. a. złożyć.

Szacunek i warunki przedaży mogą być w tutejszosądowej registraturze przejrzane.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mielnica, dnia 29. grudnia 1866.

(110) **Edikt.** (2)

Nr. 60457 ex 1866. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird öffentlich kundgemacht, daß zur Hereinbringung der von Catharina Ludwig ersiegten Wechselsumme von 10000 fl. öst. W. s. N. G. mit h. g. Beschluße vom Heutigen die öffentliche Feilbiethung des $^{1}/_{3}$ Theils der unter Nr. 426$^{4}/_{4}$ in Lemberg gelegenen, dem Franz Hinkenikel gehörigen Realität bewilligt wurde, welche am 7. März 1867 und am 11. April 1867 jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts vorgenommen werden wird, und daß der Ausrufspreis pr. 11069 fl. 19$^{1}/_{3}$ kr. öst. W. angenommen wurde. Das Vadium beträgt 1000 fl. österr. Währung.

Hievon werden die Streitheile, sowie auch sämmtliche Hypothekargläubiger, so wie jene, denen der vorliegende Bescheid nicht gehörig oder gar nicht zugestellt werden sollte, oder welche erst nach dem 16ten September 1866 in die Stadttafel gelangen sollten, durch den Curator Herrn Dr. Malinowski mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Kratter und mittelst Edicte verständigt.

Lemberg, am 24. Dezember 1866.

Edykt.

Nr. 60457 ex 1866. Ze strony c. k. sądu krajowego jako handlowego podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że w skutek tutejszo-sądowej uchwały z dnia dzisiejszego do l. 60457 na rzecz proszącej Katarzyny Ludwig na zaspokojenie kwoty 10000 zł. wal. austr. z p. n. publiczna licytacya $^{1}/_{3}$ części realności pod l. 426$^{4}/_{4}$ we Lwowie dozwoloną została, i takowa w dwóch terminach, a to dnia 7. marca 1867 i 11. kwietnia 1867, każdą razą o godzinie 10tej przed południem w tutejszym sądzie odbyć się ma, i że cena wywołania na 11069 zł. 19$^{1}/_{3}$ kr. w. a. ustanowioną została. Wadyum wynosi 1000 zł. w. a.

O czem się obie strony niemniej też wszystkich wierzycieli hypotecznych, wreszcie tych wierzycieli, którymby dotycząca uchwała sprzedaż dozwalająca albo nienależycie albo też wcale niebyła doręczoną, lub którzyby po 16. września 1866 do tabuli weszli, przez kuratora dla nich w osobie p. adwokata Dra. Malinowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Kratera ustanowionego i przez edykta się uwiadamia.

Lwów, dnia 24. grudnia 1866.

(111) **Edykt.** (2)

Nr. 3132. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym do publicznej podaje wiadomości, że wskutek prośby Księcia Karola Jabłonowskiego kuratora zakładu Stanisława hr. Skarbka w tutejszym sądzie krajowym, publiczna licytacya dzierżawy należącego do tegoż zakładu folwarku Rożniatowa, na czas od dnia 1. czerwca 1867, do ostatniego maja 1873, na dniu 12. lutego 1867, o godzinie 10tej przed południem przedsięwziętą zostanie, że cenę wywołania rocznego czynszu dzierżawnego, stanowić będzie kwota 4300 złr. w. a. że przed rozpoczęciem licytacyi każdy, chęć kupienia mający, jako wadyum kwotę 430 złr. w. a. złożyć będzie obowiązanym, że także pisemne oferty przyjmowane będą, że rada administracyjna rzeczonego zakładu zastrzega sobie przyjęcie lub odrzucenie rezultatu przedsięwziąść się mającej licytacyi nareszcie, że bliższe warunki tej licytacyi w registraturze tego sądu lub w centralnej administracyi zakładu hr. Skarbka w gmachu teatralnym, lub na miejscu w Rożniatowie, w zarządzie tychże dóbr przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 17. stycznia 1867.

(112) **Edykt.** (2)

Nr. 3133. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem do publicznej podaje wiadomości, że w skutek prośby księcia Karola Jabłonowskiego, kuratora zakładu Stanisława hr. Skarbka, w tutejszym sądzie krajowym publiczna licytacya dzierżawy, należącego do tegoż zakładu folwarku Duba, na czas od dnia 1. maja 1867 do dnia 1. czerwca 1873 na dniu 13. lutego 1867 o godzinie 10tej przed południem przedsięwziętą zostanie, że cenę wywołania rocznego czynszu dzierżawnego stanowić będzie kwota 2000 złr. wal. aust., że przed rozpoczęciem licytacyi każdy chęć kupienia mający jako wadyum kwotę 200 złr. w. a. złożyć będzie obowiązanym, że także pisemne oferty przyjmowane będą, że rada administracyjna rzeczonego zakładu zastrzega sobie przyjęcie lub odrzucenie rezultatu przedsięwziąć się mającej licytacyi, nareszcie że bliższe warunki tej licytacyi w registraturze tego sądu, w centralnej administracyi zakładu hr. Skarbka w gmachu teatralnym, lub na miejscu w Dubie w zarządzie tychże dóbr przejrzane być mogą.

Lwów, dnia 17. stycznia 1867.

(114) **Edykt.** (2)

Nr. 4794. C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu uwiadamia niniejszem z pobytu niewiadomego Romualda Nogaszewskiego, lub w razie odumarcia tegoż niewiadomych spadkobierców, że przeciw temu Leib Melon z d. 18. września 1866 l. 4794 w tutejszym sądzie pozew o wykreślenie poręczenia kaucyi aktorycznej w kwocie 25 zł. m. k. z realności pod Nr. k. 36 w Jarosławiu wniósł, i że pozew ten tutejszemu adwokatowi p. Dr. Gottliebowi jako ustanowionemu kuratorowi nieobecnego pozwanego doręczono, i termin do ustnej rozprawy na 5. lutego 1867 o godz. 10tej zrana wyznaczono.

Wzywa się więc Romualda Nagoszewskiego lub tegoż spadkobierców, temuż kuratorowi dowody wcześnie przed terminem udzielić, lub też innego kuratora obrać i sądowi wymienić, gdyż w przeciwnym razie złych skutków sami się staną winnymi.

Jarosław, dnia 20. listopada 1866.

(119) **Edict.** (2)

Nr. 18. Vom k. k. Bezirksamte als Gerichte in Kozowa, Brzeżaner Kreises wird bekannt gemacht, daß Josef Grubiak Grundwirth in Kozowa über Genehmigung des Złoczower k. k. Kreisgerichtes vom 28. November 1866 Z. 10058 wegen gerichtlich erhobener Verschwendung unter Curatel gesetzt und demselben von diesem k. k. Bezirksgerichte der Kozower Marktinsaße Johann Grubiak als Curator bestellt worden sei.

Vom k. k. Bezirksamte als Gericht.

Kozowa, am 15. Jänner 1867.

Edykt.

Nr. 18. Ze stony c. k. sądu powiatowego Kozowy, obwodu Brzeżańskiego, ogłasza się, że Józef Grubiak posiadacz gruntu w Kozowej za przyzwoleniem c. k. sądu obwodowego Złoczowskiego z dnia 28. listo-pada 1866 z liczby 10058. jako marotrawca uznany, w skutek tego onemu Jan Grubiak, mieszkaniec w Kozowej przez c. k. sąd powiatowy na kuratora postanowiony został.

Z c. k. urzędu powiatowego jako sądu.

Kozowa, dnia 15. stycznia 1867.

(120) **Concurs-Kundmachung.** (2)

Nr. 44469. Zu besetzen: Eine Cassiersstelle be[i] der Lemberger Landeshauptcasse in der X. Diäten-classe mit dem Gehalte jährlicher 1050 fl. eventu[ell] 945 fl. öst. Währ. und Cautionspflicht im Gehaltsbe-trage.

Gesuche sind unter Nachweisung der Prüfunge[n] aus der Staatsrechnungswissenschaft und den Cass[a]-vorschriften, dann der Kenntniß der Landessprache[n] binnen drei Wochen bei der Finanz-Landes-Direct[ion] in Lemberg einzubringen.

Auf geeignete disponible Beamte wird besonder[e] Rücksicht genommen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 9. Jänner 1867.

(115) **Kundmachung** (2)

Nr. 61404. Der Gutsherrschaft und der Ge-meinde Czerchawa wird die Einhebung einer Privat-brückenmaut von der über den Bach Czerchawka füh-renden Brücke in Czerchawa nach der I. Classe de[s] für Privatbrückenmauten geltenden Tarifes auf di[e] Dauer von fünf Jahren bewilligt.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.

Lemberg, am 10. Jänner 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 61404. Pozwala się państwu i gminie Czer-chawa pobieranie prywatnego myta mostowego od mo-stu, przez strumyk Czerchawka wiodącego — a to we-dług I. klasy taryfu dla myt prywatnych mostowych ist-niejącego i na czas lat pięciu.

Z c. k. galic. Namiesnictwa.

We Lwowie, dnia 10. stycznia 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.